

Talepapir

Arrangement: UUI alm. del - samrådsspørgsmål AL

Hvornår: Den 29.september. Kl. 10.00-10.45

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

DET TALTE ORD GÆLDER

9. august 2016

Sags nr. 2016 - 9109
Akt-id 110351

Tekst:

Adgangen til kvalificeret arbejdskraft i hele landet er en forudsætning for vækst og udvikling.

Derfor er det positivt, at et rekordstort antal unge i år er kommet ind på en videregående uddannelse. Mere end 65.000 unge blev i slutningen af juli tilbudt en studieplads.

Det store optag i år på de videregående uddannelser ligger i forlængelse af lige så store optag i de foregående år.

Antallet af videregående studiepladser er således steget i løbet af de sidste 10 år (fra 2005 til 2015) med omkring 77.000 pladser. Der er i dag knap 270.000 videregående studiepladser.

I samme periode er antallet af studieboliger øget med omkring 13.000 boliger. En væsentlig del af de nye boliger er offentligt støttede ungdomsboliger. I perioden 2006-2015 er der bygget cirka 10.000 støttede ungdomsboliger.

Hvor der for 10 år siden var 3,4 studiepladser pr. studiebolig er der i dag 3,9 studiepladser pr. studiebolig.

Ved vurderingen af disse tal, skal man være opmærksom på, at de fleste studerende finder bolig på det øvrige boligmarked. Det er således ikke hensigten, at alle studerende skal bo i en ungdomsbolig. Det kommer jeg tilbage til.

Der er en tendens til, at de største byer trækker uddannelsesinstitutioner, arbejdspladser og kulturliv til og derfor også i stigende grad trækker i de unge.

Langt de fleste af de nye studiepladser, cirka 70.000, finder vi da også i de 7 største uddannelsesbyer. I disse byer er antallet af studieboliger steget med godt 9.000 nye studieboliger, hvoraf knap 8.000 er støttede ungdomsboliger.

Det gælder især København. Den største uddannelsesby virker som en magnet på de unge.

København skiller sig markant ud fra de øvrige kommuner. København huser nemlig næsten lige så mange studerende, som byen har studiepladser. Sådan er det ikke helt i de øvrige uddannelsesbyer.

Når så mange unge flytter til de største uddannelsesbyer, betyder det naturligvis, at der kommer pres på boligmarkedet. Navnlig omkring studiestart.

Vi *skal* være opmærksomme på boligsituationen for de studerende, der flytter til uddannelsesbyerne. Og det *er* vi!

Både regeringen, kommunerne og markedet har reageret for at imødekomme efterspørgslen på studieboliger. Men inden jeg fortæller hvordan, vil jeg spagfærdigt påpege, at der også er noget, der hedder personligt ansvar.

Mange uddannelser findes over hele landet, og mange uddannelsesbyer har et bredt udvalg af studieretninger.

Derfor kan studiesøgende med fordel orientere sig bredere geografisk, når de søger ind på en videregående uddannelse.

For det første kan der være bedre mulighed for at blive optaget i de mindre uddannelsesbyer, da adgangskvotienten ofte er lavere end i de store uddannelsesbyer.

For det andet er der i de mindre uddannelsesbyer som regel bedre mulighed for at få sig en studiebolig, der både er attraktiv og til at betale.

Samtidig vil jeg slå fast, at etableringen af ungdomsboliger kun er en del af svaret på de studerendes boligbehov.

De øvrige dele af boligmarkedet spiller også en stor rolle.

Tal viser nemlig, at vores studerende er rigtig gode til at udnytte alle typer boliger på markedet. Det gælder bl.a. ejerboliger, andelsboliger, private udlejningsboliger og almene familieboliger.

Vi har et varieret boligmarked, hvor mere end $\frac{3}{4}$ af de studerende finder en anden type bolig end en ungdomsbolig.

Det kan være et argument for at bygge flere ungdomsboliger til studerende. Sådan ser jeg det til dels.

Men det er også vigtigt at slå fast, at de studerende tilsyneladende ikke ser ungdomsboligen som en permanent boligløsning under hele deres studietid.

Generelt bor de studerende kun kortere tid i en ungdomsbolig under studierne – typisk 2 år. Herefter rykker de gerne videre til en mere permanent bolig.

Lad mig dog slå fast: Regeringen lægger stor vægt på, at der er gode rammer for et udbytterigt studieliv. Som studerende skal man have et passende sted at bo og til en rimelig og fair husleje.

Grundlæggende er det kommunerne, der har ansvaret for den lokale boligforsyning, og regeringen der sikrer rammebetingelserne.

Vi har i regeringen taget flere initiativer til at forbedre rammebetingelserne og hjælpe kommunerne med at få styr på boligsituationen for de studerende.

For det første har vi nedsat den kommunale grundkapital til opførelse af almene boliger til 10 pct. i de kommende år og frem til udgangen af 2018. Det er et effektivt redskab, som vi ved virker.

Al erfaring viser, at grundkapitalens størrelse betyder meget for omfanget af støttet byggeri. Der bliver ganske enkelt opført mere støttet byggeri i de år, hvor Folketinget har fastsat en relativt lav grundkapital.

Fra 2013 og frem til 2015, hvor grundkapitalen har været nedsat fra 14 til 10 pct., er der i gennemsnit givet tilsagn til over 1.000 ungdomsboliger årligt.

Nedsættelse af grundkapitalen gør det nemlig billigere for kommunerne at give tilsagn til at etablere almene boliger og herunder også ungdomsboliger.

Vi forventer flere tilsagn i de kommende år.

Lad mig her nævne, at der i Københavns Kommune netop er indgået et budgetforlig for 2017, hvor der sættes

næsten 82 mio.kr. af til at bygge 500 nye ungdomsboliger om året i de næste fire år. Desuden forventes det, at der inden for 3-4 år er 2.200 almene ungdomsboliger, der kan tages i brug.

Samtidig har Københavns Kommune en målsætning, der lyder, at der frem til 2027 skal etableres 6.000 ungdomsboliger.

I Aarhus er der også en række ungdomsboliger og studieegnedede boliger på vej. Konkret er der 512 ungdomsboliger under opførelse, og kommunen er i dialog med boligorganisationer om opførelse af yderligere 2.900 ungdomsboliger.

I Aalborg er der siden 2010 bygget godt 4.000 ungdomsboliger, og i Odense 777 boliger. I Odense er der i øvrigt ved studiestart 3.900 boliger dedikeret til nye studerende. Det omfatter både almene ungdomsboliger, selvejende kollegier og støttede private ungdomsboliger.

For det andet har vi aftalt at modernisere planloven. Før sommerferien blev regeringen sammen med S, DF og de konservative enige om en ny og ambitiøs planlov.

Planloven skal fortsat gøre det muligt for kommunerne at bestemme, at op til 25 pct. af boligmassen skal være almene boliger.

Med planlovsaftalen bliver det desuden muligt at etablere midlertidige studieboliger i områder, hvor der endnu ikke er en realiseret lokalplan.

For det tredje har regeringen iværksat en række andre løsninger på de unge studerendes boligproblem.

Der er afsat 640 mio. kr. til opførelse af små, billige boliger til flygtninge. Men kommunerne må gerne anvise dem til studerende.

Herudover har regeringen taget initiativ til at forbedre mulighederne for at etablere bofællesskaber i almene familieboliger.

Kravet til antallet af værelser i bofællesskaber er blevet lempet, så helt ned til 2 personer kan dele en almen familiebolig. Det forbedrer mulighederne for, at flere studerende kan bo sammen og deles om huslejen.

Endelig har regeringen i 2015 og 2016 uddelt 25 mio.kr. til ommærkningsbidrag i de største uddannelsesbyer.

Bidraget går til at holde lejen nede i mindre ældre- og familieboliger, som så i op til en 10-årig periode kan lejes ud til studerende. Vi har skabt 253 nye ungdomsboliger på den måde.

Vi får også hjælp fra 'markedet'. Vi kan konstatere en stigende interesse for at opføre private kollegie- eller ungdomsboligbyggerier.

Specielt i København ser vi, at pensionskasser og andre private investorer opfører boliger til unge studerende. I København er der taget godt 1.100 private ustøttede ungdomsboliger i brug siden 2012, og yderligere 1.600 boliger er på vej.

I de tre andre store uddannelsesbyer ser problemet ud til at kunne håndteres af kommunen. I Aarhus er der en studieboliggaranti, mens Aalborg og Odense har en-tag-over-hovedet-garanti for nye studerende.

Jeg er meget glad for, at vores store uddannelsesbyer reagerer aktivt på udfordringerne med at sikre tilstrækkeligt med studieboliger til de unge.

Kommunerne handler ansvarligt på det stigende antal studerende. Fra 2011 til 2015 blev der på landsplan etableret 6.000 nye almene ungdomsboliger.

Landets kommuner tager tydeligvis ansvar. De følger godt op på de udfordringer, som det stigende antal studerende giver.

Så der er god grund til at forvente, at kommunerne også fremover vil sikre en god sammenhæng mellem antallet af studiepladser og boliger.

Skulle der igen komme udsigt til større boligmangel for studerende – til trods for regeringens mange initiativer og til trods for kommunernes og markedets sunde reaktion – vil regeringen naturligvis overveje, hvad der kan gøres for at forbedre rammebetingelserne yderligere.